

ว. 2/317

บทละครว่า

สำหรับ

โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์

แต่ง

เรื่อง

ราชธิดาพระร่วง

หลวงวิจิตรวาทการ แต่ง

กรกฎาคม พ. ศ. ๒๔๗๗

ราคาขายเล่มละ ๑๕ สตางค์

895.912
2.
โกวิทอสูรโฆโรธเนศวรพิทยา.

เล่มดรอ มณฑล.

๑๖. ๑๖. ๑๖.

บทละครว่า

สำหรับ

โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์

แต่ง

เรื่อง

ราชธิดาพระร่วง

หลวงวิจิตรวาทการ แต่ง

กรกฎาคม พ. ศ. ๒๔๗๗

ราคาขายเล่มละ ๑๕ สตางค์

1327

1327

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

หน้าปก

หน้าปก

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

หน้าปก

หน้าปก

บทละครว่า

เรื่อง

ราชธิดาพระร่วง

ตัวละคร

ผู้แสดง

๑. พระร่วง (พ่อขุนรามคำแหง)	นางสาวเพ็ญ เวเฟอร์ ม.๕
๒. ราชธิดาพระร่วง	ด.ญ. ดมพงศ์ คำเด่นะ ป.๓
๓. มะกะโท (พระเจ้าฟ้ารั่ว)	น.ต. จำเนียร นิยมดินธุ์ ม.๕
๔. เสดนาพระร่วง ๒ คน	{ น.ต. ชะตอ เมนะเดวต ม.๑
	{ ด.ญ. สนิท ค่อเหล้าคำ ม.๕

ฉาก

โหล ๒ ดูก ูกหนึ่งอยู่ด้านหน้า มีศาลเทพารักษ์ ูกหนึ่งอยู่
ด้านหลัง ตรงหน้าศาลเทพารักษ์

ปีพาทย์ทำเพลง รวบรวมญ แด่วอกเพลงฉอ เมื่อเปิดม่านเห็น
มะกะโท กับ ราชธิดาพระร่วง นั่งพักบนแผ่นดิน หน้าศาลเทพารักษ์

ต้นเสียงร้อง เพลงขาดเล้ รับปีพาทย์

ขอแสดงแจ้งความไปตามจริง ถึงตมึงมะกะโทผู้ใจกล้า
บังอาจพาพระราชธิดา ของพระร่วงเจ้ามาในกลางไฟ
องค์พระนางเหน้อยอ่อนด้วยร้อนจัด มะกะโทนั่งพักอยู่ใกล้ใกล้
ใจหนึ่งรักใจหนึ่งเกรงขรทัย ถูกสาวเจ้าสุโขทัยผู้เรื่องนาม

พระราชธิดา เพลงตะลุมโปง สองชั้น

ดูน่าอายชายพระบาทพระบิตร ที่เห็นจรจากมาไม่เกรงขาม
ป่านฉะนคนที่อยู่คงรู้ความ จะตวนตามดื้อท้าวสุโขทัย
(ปีพาทย์)

มะกะโท เพลงโลมพะม่า

ที่หม่อมฉนได้พามาครั้งน จะเป็นทีดูหมิ่นก็หาไม่
หม่อมฉนรักดีต่อทรงชัย แต่ความรักหักใจไม่ได้เลย
(ปีพาทย์)

พระราชธิดา เพลงตะนาว

ดั่งสารพระบิดาจะหาเรา จะทรงเศร้าแค้นท้อแท้พ้อ
 คงเกิดความปั่นป่วนไม่ควรเลย ฉันทนเคยเฝ้าให้เห็นอยู่เป็นนิตย์
 (บีพาทย์ทำเพลงโศก พระราชธิดาทรงกรรแสง มะกะโทปลอบ)

เจรจา

มะกะโท — หม่อมฉันขอให้ทรงแจ้งพระทัยสักหน่อย เรา
 อุดดำให้เดินทางกันมาได้ถึงเพียงนี้แล้ว อีกประเดี๋ยวก็จะพ้นเขตต์แดน
 พอด่วงพ้นเขตต์แดนไปแล้วเราก็จะพ้นภัย พระบิดาคงไม่ทรงติดตาม
 ไปได้.

พระราชธิดา — อย่าพูดเลย พี่มะกะโท อย่างนี้ว่าพระบิดา
 จะตามไปไม่ถึง อย่าว่าแต่จะข้ามเขตต์แดนไทยเข้าไปในเขตต์รามัญ
 เท่านั้นเลย ค่อยให้ไปไกลอีกสักสิบเท่า พระบิดาก็สามารถจะตามเรา
 ไปได้ พี่ทราบแล้วไม่ใช่หรือว่า สมัยพ่อขุนรามคำแหงพระบิดาของ
 ฉันทน่ะ อาณาเขตต์ของไทยได้แผ่ไพศาลไปเพียงไร ทิศเหนือถึง
 หลดงพระบาง ทิศตะวันออกจดอดฝั่งแม่น้ำโขง ทิศใต้สุดแหลม
 มลายู ทิศตะวันตกจดอ่าวบังกะหล่า แม้แต่พระพุทธสิหิงค์ประทับ
 อยู่ถึงเกาะลังกา พระบิดายังเชิญมาไว้เมืองไทยได้ นับประสาอะไร
 ที่พี่มะกะโทจะพานฉันหนีไปเมืองมอญ ที่จะพ้นมือพระบิดานั้นอย่าได้
 นึกเลย.

มะกะโท — เราจะทำอย่างไรดีล่ะ สำหรับตัวหม่อมฉันนี้
 ความจงรักภักดีต่อพ่อขุนรามคำแหงพระร่วงเจ้าอยู่เดิมอ การที่
 บังอาจพาพระนางมา^{๕๕}ทางนี้ ก็เพราะความรัก ไม่ใช่จงใจจะดูหมิ่นพระ
 เดชานุภาพ พระนางเป็นดวงดาวประจำรัชของหม่อมฉัน หม่อมฉัน
 ได้พระนางไป^{๕๕}ครั้งน บุญบารมีของพระนางจะช่วยให้หม่อมฉันคิดการ
 ใหญ่หลวงได้สำเร็จ รามัญประเทศคงจะอยู่ในเงื้อมมือของหม่อมฉัน
 เป็นแน่แท้ เมื่อหม่อมฉันเป็นใหญ่ในรามัญประเทศแล้ว มอญก็จะ
 ได้พึ่งบุญไทย อำนาจของไทยก็จะแผ่ไพศาลยิ่งขึ้นไปอีก.

พระราชธิดา — ถ้าเช่นนั้นก็มีอยู่ทางเดียว พี่มะกะโทต้องเขียน
 หนังสือสารภาพผิดของเราเข้าไว้บนแผ่นหินนี้ ขอถวายสัตย์ปฏิญาณ
 ว่า ถ้าพี่ได้เป็นใหญ่ในเมืองมอญแล้ว จะมีความจงรักภักดีต่อพระ
 บิดาเดิมอ ขออย่าให้ทรงคิดตาม ขอให้ปล่อยให้เรา^{๕๕}มีโอกาสได้
 เพลิดเพลินของเราข้างหน้า.

มะกะโท — นั่นเป็นความคิดที่คิดเหตือเกิน หม่อมฉันจะเขียน
 เดี่ยว^{๕๕}นแหละ

พระราชธิดา — พี่มะกะโทต้องเขียนหนังสือไทยแบบที่พระ
 บิดารามคำแหงทรงคิด^{๕๕}ขึ้นนะ พระองค์ได้ทรงคิดอักษรไทย^{๕๕}ขึ้นเป็น
 ครั้งแรก

มะกะโท — แน่นอน^{๕๕}ทีเดียว เราต้องเขียนตามแบบของพ่อ
 ขุนรามคำแหงพระบิดาของเรา

(ปี่พาทย์ทำเพลง ชุตเพลงรำ มกระโทเขียนหนังสือบนแผ่นหิน)

มกระโท — เราเดินทางต่อไปหรือยังล่ะ

พระราชธิดา — ให้อัศวินรักษาดูแลก่อนซิพี่ ที่นี้เป็นเขตต์
แดน นี้อัศวินรักษาเขตต์แดน.

เพลง เวสสุกรรม รับปี่พาทย์ สลับพื้นพาทย์

ราชธิดา

ขอชะมาข้าแต่เทพารักษ์ เราหาญหักก่อกกรรมกระทำผิด

มกระโท

องค์พระร่วงรักเพียงเพียงชีวิต ข้าก่อกบฏผิดพระธิดาพามาไกล

ราชธิดา

เพราะความรักเราทั้งสองได้ครองด้วย จึงยอมพลัดจากเขตต์ประเทศ-
ใหญ่

มกระโท

จะดลวงดับแดนสยามข้ามเข้าใน เขตต์รามัญเพื่อไปคิดตั้งตัว

ร้องทั้งสองคน เชอซันเดียว

ขอเดชความดีเราทั้งสอง เทพเจ้าคุ้มครองอยู่เหนือหัว
อย่าให้ภัยอันตรายมาไกลตัว ให้คนก่อกบฏอำนาจทุกชาติไป
(ปี่พาทย์ทำเพลงรำ แต่งท่ารำพระร่วงให้ร้องเข้ามาใกล้)

มะกะโท (ตกใจ) — นั้นแน่ เดี๋ยวกองทัพเจ้าพ่อขุนราม
 คำแหงตามเรามาแล้ว รีบหนีไปเถอะ.

ต้นเสียงร้อง เพลงปราสาททอง

ส่งสารราชธิดาองค์พระร่วง พระทัยห่วงห่วงหนักหักไม่ไหว
 กลับคั่นนึกถึงสุโขทัย จะจากไปเหมือนชีวิตจะปลิดปลง
 มะกะโทร้องเชิญเดินเสด็จ รีบระเห็ดเข้าไปไพร่ระเหง
 ออกจากดินแดนไทยใจจำนง หมายมุ่งตรงเข้าประเทศเขตต์รามัญ
 (บีพาทย์ทำเพลง รับเพลงปราสาททอง มะกะโทพาพระราชธิดา
 เข้าในซอกเขา)
 (บีพาทย์ทำเพลงเชิด พระร่วงกับเสนา ๒ คน เสด็จถึงศาลเทพารักษ์)

ต้นเสียงร้อง เพลงแขกขาว

เมื่อนั้น องค์พระร่วงเรื่องฤทธิ์ทุกทิศ
 เสด็จตามพระราชธิดา มะกะโทพามาในกลางไพร
 พระทรงแค้นแค้นเคืองด้วยเรื่องนั้น จะเมียนต์เดียวให้ยับถ้าจับได้
 มะกะโทที่พระองค์ทรงไวใจ ยังทำให้เลื่อมเดียวพระเกียรติยศ

เจรจา

พระร่วง — นึกกองทัพของเราเวदान้อยที่ไหน

เสนาคณที่ ๑ — ข้าพระพุทธเจ้าตั้งให้ชุมนุมอยู่ในชอกเขานพะ
ยะคะ ถ้าได้รับพระบัญชาเมื่อใดก็จะยกข้ามเขตต์แดนไปทันที

พระร่วง — กูแค้นใจเหลือที่จะแค้น อ้ายมะกะโทนี่กูไว้นือ
เชื่อใจมาก ไม่นึกเลยว่ามันจะทรยศ

เสนาคณที่ ๒ — เห็นจะไม่คิดทรยศดอกพะยะคะ มะกะโทมี
ความซื่อตรงจงรักต่อพระองค์เสมอ

เสนาคณที่ ๑ — (เห็ดอบเห็นหนังสือบนแท่นหิน) เขาเขียน
หนังสือไว้ที่นั่นด้วยพะยะคะ

พระร่วง — เออ ยังไง เขียนไว้ว่าอะไร

(บีพาทย์ทำเพลงต้นเข้ามา) พระร่วงได้เข้าไปทอดพระเนตร
หนังสือที่มะกะโทเขียนไว้)

ต้นเสียงร้อง เพลงบุตัง รับบีพาทย์

พระยดลสารว่าคาญหายคลายพิโรธ ความกลัวโกรธเดือยดับดับไปหมด
ด้วยทรงรักมะกะโทเหมือนโอรส พระดำริที่จะดลการติดตาม

เจรจา

พระร่วง — คุณอัยคำอ้ายมะกะโท มันก็มีความจงรักภักดี
อยู่นี้ อ่านหนังสือของมันแล้วทำให้กูหายโกรธทีเดียว

เสนาคณที่ ๑ — มะกะโท ซื่อตรงต่อ พระองค์ดี อยู่เสมอ
พะยะคะ

พระร่วง — มันบอกว่ามันจะเข้าไปตั้งตัวในเมืองรามัญ ขอ
พระธิดาของเราไปเป็นมิ่งขวัญให้นันคิดการใหญ่ได้สำเร็จ แน่ะ ถ้า
ชาวเมืองมอญรู้ว่ามะกระโทได้ถูกสาวของกูไป ก็คงมีความนับถือมัน
ชาวรามัญคงเกรงขามเข้าเป็นพรรคพวกด้วยมาก แล้วตัวมันก็เป็น
คนฉลาด กูเชื่อว่ามันสามารถจะตั้งเมืองมอญได้อย่างแน่ๆ ฉะนั้นก็
ปล่อยให้มันไปเถอะนะ ถ้าจะเอากองทัพตามไปเวลาดัน มันก็จะตายเปล่า

เสนาคนที่ ๒ — เป็นพระกรุณาดีนักแล นึกว่าปล่อยลูกนก
ถูกกาไปเถอะพระยะคะ ถ้ามะกระโทได้เป็นใหญ่ในเมืองมอญ อาณา
ของไทยจะแผ่เข้าไปในเมืองมอญได้มากทีเดียวพระยะคะ

พระร่วง — แต่กูอยาก^๕รู้ว่า เดี่ยว^๕เขาเดินทางไปถึงไหน
กันแล้ว

เสนาคนที่ ๒ — ^๕ชนไปทอดพระเนตร^๕บนภูเขา^๕ดู^๕กษัตริย์^๕พระยะคะ
คงจะทรงเห็นเป็นแน่.

พระร่วง — จริง^๕นะ จะต้อง^๕ชน^๕ไป^๕
ปี^๕พาทย์^๕ทำ^๕เพลง^๕ญวน^๕ชน^๕เขา พระร่วง^๕เล็ด^๕จ^๕ชน^๕ไป^๕บน^๕ยอด^๕เขา^๕ดู^๕
หน้า ในทันใดนั้น พระราชธิดากับมะกระโทก็ปรากฏตัวขึ้นบนยอดเขา
ดู^๕หลัง ทั้งสองคนถวายบังคมพระร่วง

พระราชธิดา เพลงลมพัดชายเขา

ประทานโทษโปรดเกล้าเจ้าพ่อ ที่^๕ถูก^๕ก่^๕อ^๕เวร^๕กรรม^๕ทำ^๕หยาบ^๕หยาบ
เพราะ^๕ถูกรัก^๕กษัตริย์^๕เขว^๕คิด^๕เบา^๕ความ จึง^๕คิด^๕ตาม^๕ชาย^๕มา^๕ดู^๕น่า^๕อาย

มะกะโท เพลงมอญเซญเจ้า

ข้าจรงรักภักดีเป็นที่สุด	ขอถวายตัวเป็นบุตรได้สืบสาย
โปรดอภัยอย่าได้คิดข้อผิดร้าย	ข้ามุ่งหมายไปเป็นใหญ่ในรามัญ
จะรักเลี้ยงพระธิดาให้ผาสุก	จะรบรุกเมืองทั้งหลายไม่ไหวหวั่น
มอญกับไทยจะได้มีไมตรีกัน	ตัวข้านี้จะไม่ลืมพระคุณเลย

ต้นเสียงร้อง เพลงมหาชัยท่อน ๑

พระทรงฟังถ้อยคำที่ร่ำว่า	เกิดเมตตาเอ็นอนรรทดรัตเนน
--------------------------	---------------------------

พระร่วง

พ่อจะไม่พยายาบาทมาตร์ร้ายเลย	บุญเจ้าเคยครองคู่อยู่ด้วยกัน
จงอยู่ดีกินดีศรีสวัสดิ์	ภยขจิตพันโรคสิ้นโศกศัลย์
มะกะโทถ้าเป็นใหญ่ในรามัญ	ทุกคืนวันจงระลึกถึงคุณเรา
แม้วันใดเจ้าได้อภิเษก	ชนเป็นเอกครองเขตต์ประเทศเจ้า
ขอจงได้ทรงนามตามคำเรา	ว่าพระเจ้าฟ้ารั่วคนกตัญญู

(ปีพาทย์ทำเพลงมหาไชย พระราชธิดากับมะกะโทรำถวายบังคม
พระร่วงรำทำอวยพร แล้วปีพาทย์ทำเพลงโอด พระราชธิดาทรงกรร
แสงจนมะกะโทพาเดินหายเข้าไปหุบเขา)

— ปิดม่าน —

895.912

1327

๑

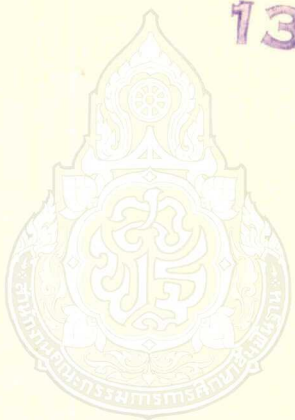
วิชาพฤกษศาสตร์, กล้วย

ผู้เขียน

เรื่อง

วิชาพฤกษศาสตร์ กล้วย

1327

นายกิม หงส์ดัตตารมย์ ผู้จัดการการเงิน
นายสนั่น ตันบุญยืน ผู้พิมพ์โฆษณา

๒/๕/๓๓

๘๘๕